

[Jens Foged.]

om politiets bistand skulle ind i billedet, flyttes denne afgørelse nu ifølge forslaget over til ligningsdirektoratet. Jeg har ligesom siddende i mig, at i ligningsrådet sidder der både de embedsmænd, der har kulegravet sagen, og det folkevalgte element — jeg ved, at den højtærede finansminister har siddet der indtil nu — og ligningsrådet kunne sådan set godt være det organ, der fortsat afgjorde dette spørgsmål ved en almindelig drøftelse i ligningsrådet. Det er ikke, fordi det er nogen større principiel sag for os, men det kommer til at virke lidt mere som en diktatorisk sag, hvis man lægger det i ligningsdirektoratets hånd, og det har vel egentlig ikke været meningen. Ganske vist kender jeg ikke mange eksempler på, at man i ligningsrådet har undladt at følge det, som embedsmændene kom med — ligningsdirektoratets embedsmænd og de embedsmænd, som arbejder for ligningsrådet, har vel nogenlunde samme synspunkt — så der er måske ikke store nuancer i det, men jeg har egentlig skønnet, at ligningsrådet var et organ, der udmærket kunne fortsætte på dette område.

Vi er enige i den forenkling af dødsbo-behandlingen, som foreslås. Behandlingen vil ske hurtigere, og der er rimeligere regler i lovforslaget, og vi sætter pris på begge dele på dette område.

Vi giver tilsagn om velvillig behandling i udvalget.

Bernhard Baunsgaard: Her ved behandlingen af kontrolloven har jeg nogle bemærkninger, som jeg gerne vil have frem.

For det første er det radikale venstre helt indforstået med, at man gennemfører den moderne juras indstilling med hensyn til bøde og straf. Det er kun rimeligt, at vi på disse punkter følger med.

Dernæst: ethvert forsøg på at undrage sig skattepligt er naturligvis forkasteligt; om dette vil der formodentlig ingen divergens være. Vi er lige så enige om, at der er forskellige grader af forkastelighed, og jeg har derfor ingen principielle indvendinger imod den opdeling, der nu foreslås i skatteunddragelsessager, nemlig i skattesvig, i skatteunddragelse, der skyldes grov uagtsomhed under skærpende omstændigheder, og i skatteunddragelse, der skyldes grov uagtsomhed. Men jeg vil gerne stille et par spørgsmål foran-

lediget af den affattelse, som den højtærede finansminister har givet disse paragraffer.

Så vidt jeg kan skønne, må fru Hansen, hvis hun påtager sig betalt hushjælp og undlader at opgive fortjenesten, herved klart gøre sig skyldig i det nye begreb skattesvig og derved risikere at blive dømt efter den strengeste paragraf. Hr. Jensen, der påtager sig et ekstra søndagsjob, og som undlader at opføre det i sit skatteskema, må vel også rammes af de nye regler.

Jeg ser meget gerne, om finansministeren her ville give udtryk for sin opfattelse af dette, for det har en uægtelig stor betydning for mange mennesker at få det opklaret.

I bemærkningerne understreges, at det afgørende ikke er, om man får noget ud af at undlade at opgive en indtægt, men at forseelsen — hvis man ikke skal bruge så voldsomt et ord som forbrydelsen — består i selve undladelsen, også et forhold, der nok kan trænge til at understreges.

Endelig har jeg nogle bemærkninger om den nye affattelse af § 7, der pålægger de erhvervsdrivende nye byrder. Man kan hævde, at de erhvervsdrivende alligevel i deres regnskaber har disse oplysninger, og det har de vel delvis. Med delvis mener jeg, at de oplysninger, der kræves nu sammen draget for hver enkelt skatteyder for sig, ikke nødvendigvis findes, men nu skal de erhvervsdrivende også gøre dette, og det er beklageligt, at man pålægger dem en ny byrde. Jeg indrømmer, at det vil være nyttigt at få disse opgørelser, men man kan sige: hvornår har ekstraopgørelser i øvrigt ikke været nyttige for myndighederne? Men de er altså nyttige, og de kan måske tilmed være betryggende for den enkelte skatteyder. Enhver, der har fulgt vores skattesystems indsats i den senere tid, vil nok være enig med mig heri. Men principielt er jeg absolut betænkelig ved bestemmelsen. Et skatteforhold bør, så vidt det overhovedet er muligt, være et forhold mellem skatteyderen og skattemyndighederne, ikke et forhold mellem skatteyderens arbejdsgiver og skattemyndighederne.

Det sidste uheldige forhold understreges jo ved det, der sker nu.

Dernæst understreger den nye bestemmelse noget helt afgørende, nemlig det principielt forkerte i vort nuværende kildeskatte-system. Vi har vel brug for den oplysning,